

CAP DE L'ESTAT

3626 *CORRECCIÓ d'error de la Llei 52/2003, de 10 de desembre, de disposicions específiques en matèria de Seguretat Social. («BOE» 50, de 27-2-2004.)*

Havent advertit un error en la Llei 52/2003, de 10 de desembre, de disposicions específiques en matèria de Seguretat Social, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 296, d'11 de desembre de 2003, i en el suplement en català número 25, de 16 de desembre de 2003, es procedeix a fer-ne la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 5033, segona columna, article 12.Dos, modificació de l'article 104.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, tercer paràgraf, on diu: «...per treballadors que han de prestar...», ha de dir: «...per treballadors que prestin...».

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

3632 *REIAL DECRET 292/2004, de 20 de febrer, pel qual es crea el distintiu públic de confiança en els serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i es regulen els requisits i el procediment de concessió. («BOE» 50, de 27-2-2004.)*

La Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic al mercat interior (Directiva sobre el comerç electrònic), presta una atenció especial als codis de conducta, i estableix la previsió que se'n fomenti l'adopció.

Així mateix, a l'article 16.2 l'esmentada Directiva disposa que es fomenti la participació de les associacions o organitzacions que representin els consumidors en la redacció i l'aplicació dels codis de conducta que afectin els seus interessos, i afegeix que, quan sigui adequat, a fi de tenir en compte les seves necessitats específiques, s'ha de consultar les associacions que representin els discapacitats.

En transposició del que disposa la norma comunitària i atès que els codis de conducta són un instrument d'autoregulació especialment apte per adaptar les exigències legals a les característiques específiques de cada sector, l'article 18 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, estableix que les administracions públiques han d'impulsar l'elaboració i l'aplicació de codis de conducta voluntaris per part de les corporacions, associacions o organitzacions comercials, professionals i de consumidors en les matèries que regula la Llei esmentada.

Aquests codis poden versar, en particular —segons el precepte esmentat—, sobre els procediments per a la detecció i retirada de continguts il·licits i la protecció dels destinataris davant la tramesa per via electrònica de comunicacions comercials no sol·licitades, així com sobre els procediments extrajudicials per a la resolució dels conflictes que sorgeixin per la prestació de serveis de la societat de la informació.

En l'elaboració dels codis esmentats, s'ha de garantir la participació de les associacions de consumidors i usua-

ris i la de les organitzacions representatives de persones amb discapacitats físiques o psíquiques, quan afectin els seus respectius interessos.

També el Pla estratègic de protecció al consumidor per al període 2002-2005, adoptat per la 15a Conferència Sectorial de Consum, celebrada el 9 de juliol de 2001, i amb l'objectiu d'impulsar, des de les administracions de consum, la concertació, l'acord i la mediació entre representants dels consumidors i usuaris i dels sectors econòmics, havia previst el foment de codis de conducta elaborats conjuntament entre sectors i associacions de consumidors que incloguin la creació d'un comitè de seguiment en el qual participin representants dels consumidors i usuaris, així com la imposició de sancions en cas d'incompliment (expulsió de les associacions del sector, publicitat de la infracció, etc.), i la possibilitat de comunicació a les administracions competents per a la incoació i execució, si s'escau, de l'expedient sancionador corresponent.

D'altra banda, la Llei 34/2002, d'11 de juliol, impulsa l'adopció de procediments extrajudicials de resolució de conflictes, en particular, en les relacions amb els consumidors, el sistema arbitral de consum, ja que considera que aquest és un procediment àgil, senzill i eficaç per a la resolució de les controvèrsies que sorgeixen en les relacions de consum articulades per mitjans electrònics, especialment després de ser habilitades les fórmules per administrar l'arbitratge a través de mitjans telemàtics.

Així, la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, estableix a l'article 32 que el prestador i el destinatari de serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes als arbitratges que preveu la legislació d'arbitratge i de defensa dels consumidors i usuaris i als procediments de resolució extrajudicial de conflictes que s'instaurin per mitjans de codis de conducta o altres instruments d'autoregulació.

Específicament, la disposició addicional tercera de la Llei esmentada disposa que el prestador i el destinatari de serveis de la societat de la informació poden sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, mitjançant l'adhesió d'aquells al sistema arbitral de consum. A aquest efecte, la norma assenyala que la Junta Arbitral Nacional de Consum i aquelles altres d'àmbit territorial inferior que estiguin autoritzades a fer-ho per l'Institut Nacional del Consum poden dirimir els conflictes plantejats pels consumidors d'acord amb el que disposa el Reial decret 636/1993, de 3 de maig, pel qual es regula el sistema arbitral de consum, a través de mitjans telemàtics.

Amb l'objectiu de fomentar la utilització de codis de conducta en l'elaboració dels quals participin les associacions de consumidors i usuaris que utilitzin el sistema arbitral de consum o altres sistemes extrajudicials de resolució de conflictes amb els consumidors que respectin els principis que estableix la normativa comunitària, la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, preveu que en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor el Govern aprovi un distintiu que permeti identificar els prestadors de serveis adherits a aquests codis.

Aquest Reial decret desplega la previsió que conté la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, per a l'aprovació d'un distintiu d'identificació dels codis de conducta que ofereixin determinades garanties als consumidors i usuaris.

El distintiu públic de confiança que es crea pretén servir de guia perquè els consumidors i usuaris puguin discernir, dins del conjunt de segells i codis nascuts de l'autonomia privada, els que incorporin garanties que proporcionin un elevat nivell de protecció dels seus drets.

En aquest sentit, aquest Reial decret recull els requisits ja establerts a la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de